

Čím „pandemie“ obohatila naše vnímání světa. Co se stane se světovou ekonomikou v případě nové nákazy?

- CZ24 News | 23. května 2021

Mezi všemi zjištěními, kterými „pandemie“ obohatila naše vnímání světa, byla nejméně očekávaná skutečnost, že dokonce bohaté ekonomiky se pustily do boje proti viru na dluh. K překonání následků „pandemie“ americká vláda a Federální rezervní systém (FED) vyčlenily 8 bilionů dolarů. Půl bilionu představuje pouze zaplacení nucených dovolených, pobyty na klinice v případě nákazy, testy na virus a sociální dávky v nezaměstnanosti. 350 miliard na daňové prázdniny malému byznysu. 25 miliard na podporu leteckých společností atd. Při tom za poslední dva roky stoupl americký státní dluh z 21,974 na 28,295 bilionu dolarů.

Sjednocená Evropa vyčlenila na „pandemii 390 miliard eur ve formě grantů a 360 miliard eur v rámci půjček. Kde Brusel vzal peníze? Na kapitálovém trhu. Na dluh. S podmínkou splacení po roce 2028. To učinil, aniž by se ptal, co bude se světovou ekonomikou v případě další nákazy? Proč farmaceutické firmy, které získaly díky „pandemii“ miliardové příjmy, v tomto roce opět nepřinesou do pokladny ani penci? Proč může vláda zajistit veřejný klid pouze prostřednictvím zadlužení?

Toto všechno přimělo daňový úřad USA *Internal Revenue Service* (IRS) zabývat se otázkou efektivity zdaňování.

Daňový systém v USA je považován za jeden z nejlepších na světě. V podstatě je anglosaský, opírá se o výběr přímých daní a funguje ještě ve Velké Británii, Austrálii a Kanadě. Hlavní rozdíl spočívá v tom, že daně jsou vybírány z příjmů fyzických (a nikoliv právnických) osob a pokrývají americký rozpočet z 80 %. Minimum daní z příjmu v USA se rovná 10 % (roční příjem činí více než 19 050 dolarů). Maximum je 37 % (jestliže příjem přesahuje 600 tisíc za rok). Logicky bychom mohli předpokládat, že bohatí udržují americký rozpočet na 37 % svých příjmů, ale čísla říkají něco jiného.

Nejbohatší vlastníci nemovitostí v USA (v zemi je jich jen 1%) chrání od placení daní více než 21 % svých příjmů, [spočetali](#) analytici IRS. Ani předpokládané pokuty, tím spíše ani vězení nikomu z nich

nehrozí: používají taktiku, která umožňuje dělat zcela neuvěřitelné věci. Učebnicovým se stal příklad společnosti Amazon, která před dvěma lety nezaplatila ani cent z federální daně z příjmů, ačkoliv její příjem vzrostl na 11,2 miliard dolarů a zvýšil se dvakrát. Proč? Protože její minusové 1 % daně z příjmů tvořily daňové odpočty: za investice do vědeckého výzkumu a vývoje; za investice do nemovitostí, staveb a vybavení; za doplňkové odměny, provize zaměstnanců k základní mzdě. Amazon, Apple, Microsoft, farmaceutické korporace platí ředitelům vlastními akciemi, které americký daňový úřad chápe jako výdaje na byznys, ačkoliv takové nejsou. Další příklad – Bill Gates, který točí ve svém dobročinném fondu asi 50 miliard dolarů, každý rok obětuje 5 %, aby nemusel platit 21procentní daň.

Průzkum IRS ukázal také, že 6 % nejbohatších majitelů nemovitostí vůbec neinformuje daňový úřad o svých příjmech, *„dokonale unikají skrz offshore, průběžný byznys a další způsoby“*. To umožňuje nejbohatším Američanům skrývat 36 % plateb od federální daně z příjmu (průměrně 175 miliard dolarů ročně). A výsledek: *„podstatné úniky (od placení daně z příjmů) na samotném vrcholu potřebují administrativní zdroje pro odhalování a zamezování“*.

Zajímavé je, že IRS se stejnou pravidelností ověřuje morálku jak chudých Američanů, tak i nejbohatších a ve většině případů nezachytí unikání od placení daní přes offshore účty a podniky průběžného typu (spojující výrobu a prodej).

O tom, že se situace s koronavirem stala do nebe volající, svědčí spěch, se kterým byl v americkém Kongresu představen návrh zákona, udělující IRS právo „pevněji kontrolovat a stíhat úniky od placení daní nejbohatšími Američany“. A jestli bude zákon schválen, IRS dostane za 10 let na rozvoj 100 miliard dolarů navíc na zdokonalování technologií kontroly a vývoje nejpřísnějších požadavků pro evidenci příjmů. Očekávaný efekt za desetiletí má být 1,2 bilionu dolarů do pokladny.

Jak [poznává](#) The Economist, „řadu let vlády brblaly, vřely a zuřily, když nadnárodní společnosti odvedly zisk mimo kontrolu daňových výběrčích do daňových úkrytů“. Při tom v Organizaci pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD) jsou toho názoru, že je to přímá krádež států, která jim přinese ztrátu od 100 až do 240 miliard dolarů ročně, až 10 % světových příjmů z daní z příjmů společností. Pokles vybraných peněz z daní kvůli „pandemii“ popohnal vlády „vypáčit tyto peníze nazpět“. O zvýšení daní z příjmů u korporací, včetně zahraničních příjmů, nehovoří vášnivě pouze americký prezident. Na příštím setkání G7 v Londýně budou tento problém projednávat ministři financí. Naděje na zaplacení „pandemie“ na úkor bohatých jsou samozřejmě zbytečně optimistické, jelikož principy placení daní korporací, vybudované za celé století, není snadné změnit. A hlavní problém je v tom, že konkurencí o investice a příjmy z nich vlády samy lákají kapitály nízkými daňovými sazbami pro korporace.

Srovnajte: v r. 1985 průměrná světová sazba daně z příjmu korporací činila 49 %, v r. 2018 to bylo už 24 %. Dnes v Irsku tvoří 12,5 %, v Singapuru 5 % a na Bermudách 0 %.

A nejen toto umožňuje korporacím skrývat příjmy před daňovou povinností. Čtvrtina příjmu THK (nadnárodních korporací) se nyní nachází v investičních centrech. Přitom jejich zaměstnanců je tam méně než 5 %. Zároveň mateřské korporace mohou snadno rozdělit zisk mezi filiálky v daňových úkrytech, udělit jim intelektuální (duševní) vlastnictví, které bude potom předáváno skrz licenci (a nebude se prodávat, aby nemusela být placena daň) jiným filiálkám v místech s vysokými daněmi. Není se čemu divit, že za posledních 10 let část zahraničních příjmů amerických THK, zaregistrovaných v daňových úkrytech vzrostl ze 30 na 60 %.

Když si toto všechno shrneme, těžko můžeme předpokládat, že idea Bidenovy kanceláře zavést „globální“ minimální daňovou sazbu ze zahraničního příjmu ve výši 21%, s uplatněním pro zisky zahraničních společností v každé jurisdikci, vyvolá po celém světě nadšení. Ačkoliv přátelský souhlas

vybírat daň z příjmu podle místa jeho získání nadnárodní společností už dnes vyjadřují čtyři desítky států od Francie po Indii. I když ve skutečnosti se jedná pouze o americké společnosti Amazon, Google a Facebook a nikoliv o francouzskou Orange S.A nebo indickou Oren Hydrocarbons.

Zdalipak pomůže hodit uzdu na bohaté neplátce Mezinárodnímu měnovému fondu, který [vyzval](#) všechny státy k souhlasu s plánovaným zavedením „globálního“ pravidla pro korporace platit daně tam, kde uskutečňují svůj byznys!

Autor: Elena Pustovojtová

Zdroj: <https://zvedavec.org/>